

efter, ej heller paa den Forbindelse, som maatte siges at være mellem et Forfatningslovsforslag og et Forslag som det her foreliggende eller den kommunale Valglov i sin Almindelighed. Jeg tror ogsaa, at Tingets Medlemmer med mig ville være enige i, at vi godt kunne slutte, thi vi kunne ikke sige mere nyt i Sagen.

Rasmus Hansen: Den højtærede Minister fremdrog en Udtalelse af mig, som han fandt ret karakteristisk, idet han sagde, at jeg havde udtalt, at jeg fandt ikke, at den Rest af den privilegerede Valgret, der fandtes, havde nogen stor praktisk Betydning. Det er rigtigt nok, denne Udtalelse vedkender jeg mig, og som Følge af, at jeg har set saaledes paa det, kunde jeg i sin Tid give Loven min Stemme. Men ogsaa den Gang, før 1908, da vi forhandlede om denne Sag, ønskede jeg ikke, vi skulde beholde den privilegerede Valgret, og jeg vilde den Gang helst have det hele fjernet. Det lykkedes imidlertid ikke den Gang, men jeg tillagde det ikke saa stor Betydning, at jeg af den Grund ikke vilde stemme for Loven, og derfor stemte jeg for den. Det er jo saaledes — og det ved den højtærede Minister godt —, at ude i Landkommunerne har der ikke været, hvad man kalder Storpolitik i den kommunale Styrelse; det har mest været, hvad man kalder Kommunalpolitik, og der vil det altsaa have mindre Betydning. Men efterhaanden som Udviklingen skrider fremad, og efterhaanden som ogsaa de politiske Linier kunne komme til at gøre sig gældende derude, vil den Rest af privilegeret Valgret, som nu er tilbage, kunne faa Betydning og ogsaa uheldig Betydning, og derfor mener jeg, det er en af de mørke Pletter, vi maa have fjernet.

Den højtærede Minister vilde dernæst konstatere en vis Uoverensstemmelse mellem os Forslagsstillere. Jeg maa gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at en saadan Uoverensstemmelse findes ikke. Det skulde navnlig være med Hensyn til Opholdsbestemmelsen. Jeg forstod Ministeren saaledes, at han mente, at jeg vilde beholde en Opholdsbestemmelse, men den ærede Ordfører ikke. Men jeg antager, den højtærede Minister har læst Lovforslaget, og deraf vil han jo se, at der findes Opholdsbestemmelse, og altsaa ere vi Forslagsstillere fuldt ud enige om det, der her foreligger, og vi haabe, at Tingets Medlemmer ville støtte os i dette Arbejde, saa at vi virkelig kunne naa et demokratisk Fremskridt.

Nørhave: Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) roste den nu gældende Lov — det er jo noget sent, vi faa denne Ros. Det ærede Medlem undskyldte det, at det radikale Parti i sin Tid stemte mod Loven, med, at det var paa Grund af de Tilbageskridt, der vare i den. Ja, det er jo en Udtalelse, der har lydt rundt omkring paa Vælgermøderne, men det er af de Udtalelser, der altid have skabt dem Modstandere i deres eget Parti, idet Folk have sagt: Nej, det passer ikke, der er saa store Fremskridt i Loven, at det var en Fejl af de Radikale, at de ikke stemte for den den Gang; vi anse det absolut for et stort Fremskridt, at den har skaffet adskillige tusinde Vælgere rundt omkring i Landet Valgret, og det var et saa stort Fremskridt, at de Radikale den Gang burde have stemt for Forslaget. Tilsyneladende indrømme de Radikale nu, at det er et stort Fremskridt, og hvis dette Forslag havde været til Behandling nu, vilde de sikkert have stemt for det. Jeg kan forstaa, at de ærede Medlemmer holdt paa deres Standpunkt saa længe som muligt, men da det viste sig, at der ikke kunde opnaas mere, burde de sikkert have stemt for den Lov, som nu gælder, og som ogsaa deres Partifæller rundt om i Landet utvivlsomt erkende for et stort og godt Fremskridt.

Slengerik: Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem fra Frøstrup (Nørhave) har den Udtalelse af mine Partifæller, af de Radikales Partifæller rundt om i Landet. Jeg kunde have Lyst til at faa den lidt nærmere belyst. Det skulde jo ikke gerne være saadan en løs Bemærkning, han kaster ind i Debatten, uden at dens Rigtighed kan bevises, at der skulde være radikale Venstremænd, der havde sagt, at de Radikale burde have stemt for den og den Lov. Lad os faa at vide, hvor det er sket. Man maa jo ikke, særlig naar man staar som Ordfører for et Regeringsparti, fremsætte den Slags Udtalelser, naar det viser sig, at de ere ganske løse og ikke have noget paa sig.

Men forresten skal jeg sige til det ærede Medlem fra Frøstrup, at Tønen fra Regeringspartiets Side overfor det radikale Venstre, hvad den foreliggende Sag angaar, lader til at være stemt betydeligt ned. Det, man er mest misfornøjet med, naar vi nu forhandle de Forslag, som ere stillede fra vor Side, lader til at være dette, at vi ikke i tilstrækkelig Grad have rost det Valgretsforlig, de Herrer førte igennem. Man beklager sig over, at vi ikke tilstrække-